

Cambridge University Press
978-1-107-43264-2 - Richard Crashaw: Steps to the Temple Delights of
the Muses and Other Poems
The Text Edited by A. R. Waller
Excerpt
[More information](#)

EPIGRAM-
M A T U M
SACRORUM
LIBER.

CANTABRIGIÆ,
Ex Academiæ celeberrimæ
typographeo. 1634.

Cambridge University Press
978-1-107-43264-2 - Richard Crashaw: Steps to the Temple Delights of
the Muses and Other Poems
The Text Edited by A. R. Waller
Excerpt
[More information](#)

Cambridge University Press

978-1-107-43264-2 - Richard Crashaw: Steps to the Temple Delights of
the Muses and Other Poems

The Text Edited by A. R. Waller

Excerpt

[More information](#)

REVERENDO ADMODUM
VIRO
BENJAMINO LANY
SS. Theologiæ Professori,
Aulæ Pembrochianæ Custodi dignissimo,
ex suorum minimis
minimus
R. C.
custodiam cœlestem
P.

SUus est & florū fructus; quibus fruimur, si non
utiliūs, delicatiūs certé. Neque etiam rarum est
quòd ad spem veris, de se per flores suos quasi
pollicentis, adultioris anni, ipsiūsq; adeò Autumni
exigamus fidem. Ignoscas igitur (vir colendissime)
properanti sub ora Apollinis sui, primæque adolescentiæ
lasciviâ exultanti Musæ. Teneræ ætatis flores adfert,
non fructus seræ: quos quidem exigere ad seram illam
& sobriam maturitatem, quam in fructibus expectamus
meritò, durum fuerit; forsàn & ipsâ hac præcoci
importunitate suâ placituros magis: Tibi præsertim
quem paternus animus (quod fieri solet) intentum tenet
omni suæ spei diluculo, quò tibi de tuorum indole
promittas aliquid. Ex more etiam eorum, qui in
præmium laboris sui pretiūque patientiæ festini, ex iis
quæ severunt ipsi & excoluerunt, quicquid est flosculi
prominulum, primâ quasi verecundiâ auras & apertum
Jovem experientis arripiunt avidè, saporémque illi non
tam ex ipsius indole & ingenio quàm ex animi sui

Cambridge University Press

978-1-107-43264-2 - Richard Crashaw: Steps to the Temple Delights of
the Muses and Other Poems

The Text Edited by A. R. Waller

Excerpt

[More information](#)

RICHARD CRASHAW

affectu, foventis in eo curas suas & spes, affingunt. Patere igitur (reverende Custos) hanc tibi ex istiusmodi floribus corollam necti; convivalem verò: nec aliter passuram Sydus illud oris tui auspicatissimum nisi (quâ est etiam amœnitate) remissiore radio cùm se reclinat, & in tantum de se demit. Neque sanè hoc scriptionis genere (modò partes suas satis præstiterit) quid esse potuit otio Theologico accommodatius, quo nimirum res ipsa Theologica Poëtica amœnitate delinita majestatem suam venustate commendat. Hoc demum quicquid est, amare tamen poteris; & voles, scio: non ut magnum quid, non ut egregium, non ut te dignum denique, sed ut tuum: tuum summo jure; utpote quod è tua gleba, per tuum radium, in manum denique tuam evocatū fuerit. Quod restat hujus libelli fatis, exorandus es igitur (vir spectatissime) ut quem sinu tam facili privatum excepisti, eum jam ore magis publico alloquentem te non asperneris. Stes illi in limine, non auspiciam modò suam, sed & argumentum. Enimvero Epigramma sacrum tuus ille vultus vel est, vel quid sit docet; ubi nimirum amabili diluitur severum, & sanctum suavi demulcetur. Pronum me vides in negatam mihi provinciam; laudum tuarum, intelligo: quas mihi cùm modestia tua abstulerit, reliquum mihi est necessariò ut sim brevis: imò verò longus nimiùm; utpote cui argumentum istud abscissum fuerit, in quo unicè poteram, & sine tædio, prolixus esse. Vale, virorum ornatissime, neque dedigneris quòd colere audeam Genii tui serenitatem supplex tam tenuis, & (quoniam numen quoq; hoc de se non negat) amare etiam. Interim verò da veniam Musæ in tantum sibi non temperanti, quin in hanc saltem laudis tuæ partem, quæ tibi ex rebus sacris apud nos ornatis meritissima est, istiusmodi carmine involare ausa sit, qualicunque,

EPIGRAMMATA SACRA

S Alve, alme custos Pierii gregis :
 Per quem erudito exhalat in otio ;
 Seu frigus udi captet antri,
 Sive Jovem nitidósque soles.

*Non ipse custos pulchrior invias
 Egit sub umbras Æmonios greges ;
 Non ipse Apollo notus illis
 Lege suæ meliore cannæ.*

*Tu si sereno des oculo frui ;
 Sunt rura nobis, sunt juga, sunt aquæ,
 Sunt pleëtra dulcium sororum ;
 (Non alio mihi nota Phœbo)*

*Te dante, castos composuit sinus ;
 Te dante, mores sumpsit ; & in suo
 Videnda vultu, pulvèrèmque
 Relligio cinerèmque nescit.*

*Stat cinëta dignâ fronde decens caput :
 Subsque per te fassa palàm Deos,
 Comisque, Diva, vestibisque
 Ingenium dedit ordinèmque.*

*Jâmque ecce nobis amplior es modò
 Majôrque cerni. Quale jubar tremit
 Sub os ! verecundusque quantâ
 Mole sui Genius laborat !*

*Jam qui serenas it tibi per genas,
 Majore cælo Sydus habet suum ;
 Majôrque circum cuspidatæ
 Ora comit tua flos diei.*

*Stat causa. Nempe hanc ipse Deus, Deus,
 Hanc ara, per te pulchra, diem tibi
 Tuam refundit, obviòque
 It radio tibi se colenti.*

Cambridge University Press
 978-1-107-43264-2 - Richard Crashaw: Steps to the Temple Delights of
 the Muses and Other Poems
 The Text Edited by A. R. Waller
 Excerpt
[More information](#)

RICHARD CRASHAW

*Ecce, ecce! sacro in limine, dum pio
 Multumque prono poplite amas humum,
 Altaria annuunt ab alto;
 Et refluis tibi plaudit alis*

*Pulchro incalescens officio, puer
 Quicumque crispo sydere crinium,
 Vultuque non fatente terram,
 Currit ibi roseus satelles.*

*Et jure. Nam cum fana tot inviis
 Mærent ruinis, ipsaque (ceu preces
 Manusque, non decora supplex,
 Tendat) opem rogat, heu negatam!*

*Tibi ipsa voti est ara sui rea.
 Et solvet. O quam semper apud Deum
 Litabis illum, cujus aræ
 Ipse preces prius audiisti!*

Cambridge University Press
 978-1-107-43264-2 - Richard Crashaw: Steps to the Temple Delights of
 the Muses and Other Poems
 The Text Edited by A. R. Waller
 Excerpt
[More information](#)

EPIGRAMMATA SACRA

Venerabili viro Magistro *Tournay*,
 Tutori suo summè observando.

MEssis inauravit Cereri jam quarta capillos,
 Vitis habet Bacchum quarta corona suæ,
 Nostra ex quo, primis plumæ vix alba pruinis,
 Ausa tuo Musa est nidificare sinu.
 Hic nemus, hic soles, & cœlum mitius illi:
 Hic sua quod Musis umbra vel aura dedit.
 Sedit ibi secunda malus quid moverit Auster,
 Quæ gravis hybernum vexerit ala Jovem.
 Nescio quo interea multùm tibi murmure nota est:
 Nempe sed hoc poteras murmur amare tamen.
 Tandem ecce (heu simili de prole puerpera) tandem
 Hic tenero tenera est pignore facta parens.
 Fámq; meam hanc sobolem (rogo) quis sinus alter haberet?
 Quis mihi tam noti nempe teporis erat?
 Sed quoq; & ipsa Meus (de te) meus, improba, tutor
 (Quàm primùm potuit dicere) dixit, erit.
 Has ego legitimæ, nec lævo sydere natæ
 Non puto degeneres indolis esse notas;
 Nempe quòd illa suo patri tam semper apertos,
 Tam semper faciles nôrit adire sinus.
 Ergò tuam tibi sume: tuas eat illa sub alas:
 Hoc quoque de nostro, quod tuearis, habe.
 Sic quæ Suada tuo fontem sibi fecit in ore,
 Sancto & securo melle perennis eat.
 Sic tua, sic nullas Siren non mulceat aures,
 Aula cui plausus & sua sarta dedit.
 Sic tuus ille (precor) Tagus aut eat objice nullo,
 Aut omni (quod adhuc) objice major eat.

RICHARD CRASHAW

Ornatissimo viro Præceptori suo colen-
 dissimo, Magistro *Brook*.

O *Mibi qui nunquam nomen non dulce fuisti
 Tunc quoque cùm domini fronte timendus eras!
 Ille ego pars vestri quondā intaētissima regni,
 De nullo virgæ nota labore tuæ,
 Do tibi quod de te per secula longa queretur
 Quòd de me nimum non metuendus eras:
 Quòd tibi turpis ego torpentis inertia sceptri
 Tam ferulæ tulerim mitia jura tuæ.
 Scilicet in foliis quicquid peccabitur istis,
 Quod tua virga statim vapulet, illud erit.
 Ergò tibi hæc pœnas pro me mea pagina pendat.
 Hic agitur virgæ res tibi multa tuæ.
 In me igitur quicquid nimis illa pepercerit olim,
 Id licet in fœtu vindicet omne meo.
 Hic tuus inveniet satis in quo sæviat unguis,
 Quòdque veru docto trans obeliscus eat.
 Scilicet hæc mea sunt; hæc quæ mala scilicet: ô si
 (Quæ tua nempe forent) hic meliora forent!
 Quali acunque, suum nõrunt hæc flumina fontem.
 (Nilus ab ignoto fonte superbus eat)
 Nec certè nihil est quâ quis sit origine. Fontes
 Esse solent fluvii nomen honõrque sui.
 Hic quoque tam parvus (de me mea secula dicant)
 Non parvi soboles hic quoque fontis erat.
 Hoc modò & ipse velis de me dixisse, Meorum
 Ille fuit minimus. Sed fuit ille meus.*

EPIGRAMMATA SACRA

LECTORI.

S Alve. Jamq; vale. Quid enim quis pergeret ultrâ?
 Quâ jocus & lusus non vocat, ire voles?
 Scilicet hîc, Lector, cur noster habebere, non est;
 Delitiis folio non faciente tuis.
 Nam nec Acidalios halat mihi pagina rores;
 Nostra Cupidineæ nec favet aura faci.
 Frustra hinc ille suis quicquam promiserit alis:
 Frustra hinc illa novo speret abire sinu.
 Ille è materna melius sibi talia myrto;
 Illa jugis melius poscat ab Idaliis.
 Quærat ibi suus in quo cespite surgat Adonis,
 Quæ melior teneris patria sit violis.
 Illinc totius Floræ, verisque, sulque
 Consilio, ille alas impleat, illa sinus.
 Me mea (casta tamen, si sit rudis) herba coronet:
 Me mea (si rudis est, sit rudis) herba juvat.
 Nulla meo Circæa tument tibi pocula versu:
 Dulcia, & in furias officiosa tuas.
 Nulla latet Lethe, quam fraus tibi florea libat,
 Quam rosa sub falsis dat malè fida genis.
 Nulla verecundum mentitur mella venenum:
 Captat ab insidiis linea nulla suis.
 Et spleni, & jecori foliis bene parcitur istis.
 Ah malè cum rebus staret utrumque meis.
 Rara est quæ ridet; nulla est quæ pagina prurit:
 Nulla salax, si quid nôrit habere salis.
 Non nudæ Veneres: nec, si jocus, udus habetur:
 Non nimum Bacchus noster Apollo fuit.
 Nil cui quis putri sit detorquendus ocello;
 Est nihil obliquo quod velit ore legi.
 Hæc coràm, atque oculis legeret Lucretia justis:
 Iret & illæsis hinc pudor ipse genis.
 Nam neque candidior voti venit aura pudici
 De matutina virgine thura ferens:
 Cum vestis nive vincita sinus, nive tempora fulgens,
 Dans nive flammeolis frigida jura comis,
 Religiosa pedum sensim vestigia librans,
 Ante aras tandem constitit; & tremuit.

Cambridge University Press
 978-1-107-43264-2 - Richard Crashaw: Steps to the Temple Delights of
 the Muses and Other Poems
 The Text Edited by A. R. Waller
 Excerpt
[More information](#)

RICHARD CRASHAW

*Nec gravis ipsa suo sub numine castior balat
 Quæ pia non puras summovet ara manus.
 Tam Venus in nostro non est nimis aurea versu :
 Tam non sunt pueri tela timenda dei.
 Sæpe puer dubias circum me moverat alas ;
 Fecit & incertas nostra sub ora faces.
 Sæpe vel ipse sua calamum mihi blandus ab ala,
 Vel matris cygno de meliore dedit.
 Sæpe Dionææ pactus mihi sarta coronæ ;
 Sæpe, Meus vates tu, mihi dixit, eris.
 I procul, i cum matre tua, puer improbe, dixi :
 Non tibi cum numeris res erit ulla meis.
 Tu Veronensi cum passere pulchrior ibis :
 Bililicisve queas comptius esse modis.
 Ille tuos finget quocunque sub agmine crines :
 Undique nequitiis par erit ille tuis.
 Ille nimis (dixi) patet in tua prælia campus :
 Heu nimis est vates & nimis ille tuus.
 Gleba illa (ab tua quam tamen urit adultera messis)
 Esset Idumæo germine quanta parens !
 Quantus ibi & quantæ premeret Puer ubera Matris !
 Nec cælos vultu dissimulante suos.
 Ejus in isto oculi sat̄s essent sydera versu ;
 Sydereo matris quàm bene tuta sinu !
 Matris ut hic similes in collum mitteret ulnas,
 Inq̄ sinus niveos pergeret, ore pari !
 Utq̄ genis pueri hæc æquis daret oscula labris !
 Et bene cognatis iret in ora rosis !
 Quæ Mariæ tam larga meat, quàm disceret illic
 Uvida sub pretio gemma tumere suo !
 Staret ibi ante suum lacrymatrix Diva Magistrum :
 Seu levis aura volet, seu gravis unda cadat ;
 Luminis hæc soboles, & proles pyxid̄is illa,
 Pulchrius unda cadat, suavius aura volet.
 Quicquid in his sordet demum, luceret in illis.
 Improbe, nec satis est hunc tamen esse tuum ?
 Improbe cede puer : quid enim mea carmina mulces ?
 Carmina de jaculis muta futura tuis.
 Cede puer, quà te petulantis fræna puellæ ;
 Turpia quà revocant pensa procacis heræ ;
 Quà miseri malè pulchra nitent mendacia limi ;
 Quà cerussatæ, furta decora, genæ ;*